Ч. 225. Пятниця 22 (8) жовтня 1909. Рік XIX.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годинї по полуднї.

РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.

РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:

на цілий рік	К	4·80
на пів року	„	2·40
на чверть року	„	1·20
місячно . . .	„	—·40

Поодиноке число 2 с

З почтовою пересилкою:

на цілий рік	К	10·80
на пів року	„	5·40
на чверть року	„	2·70
місячно . . .	„	—·90

Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

З ради державної. — Угорска криза. — Подорож царя до Італиї.

В доповненю вчерашної телеґрами про перше засіданє палати послів доносять нинї: По зібраню послів в сали увійшов президент кабінету бар. Бінерт на чолї всїх мінїстрів крім дра Брафа, що не міг явити ся через недугу. На лавках ческо-радикальних послів повстав страшний крик. Чути було ріжні оклики як „Abzug Bienerth!"

Бар. Бінерт повідомив відтак офіцияльно про скликанє сесиї парляменту та запросив посла Функе, як найстаршого віком, щоби обняв провід. Серед незвичайного крику обіймає пос. Функе президию, отвирає сесию окликом в честь Цїсаря і кінчить апелем до людової палати, щоби приступила до працї над важними справами, ожидаючими полагодженя.

Вереск триває дальше, предсїдатель покликує 8 наймолодших послів обняти функциї секретарів. По зложеню обітів новими послами м. и. ґр. Скарбком заявляє предсїдатель, що посли Дорфман (х. с.) і Срб (старочех) зложили мандати. Рівночасно заявив през. Функе, що після реґуляміну мала би палата приступити до вибору президиї. На лавах ческих радикалів счиняє ся крик. Пос. Вольф виводить, що після чутки є намір відрочити вибір президента до слїдуючого засїданя. Се противить ся реґулямінови, тут бесїдник протестує против того. П. Функе замічує, що з причини крику не чув виводів пос. Вольфа. З огляду на бажанє богатьох членів палати перериває засіданє на 48 год. т. є. до пятниці (до 11 год.)

На тім засіданє скінчило ся.

Вчера о годинї 10 перед полуднем приймав Цїсар ґр. Андрашого на окремій авдиенциї. О годинї 1 в полуднє зібрала ся угорска рада коронна під проводом Цїсаря. Рада тревала пів години. Цїсар повідомив на вступі мінїстрів, що скликав раду коронну в тій цїли, аби візвати членів правительства, щоби кождий з них висказав свій погляд на можливість розвязаня кризи. Цїсар підніс при тім, що видає ся ему дуже пожадане, аби співучасть коаліцийних сторонництв була й на дальше можлива.

Відтак всї мінїстри висказували свої погляди відповідно до становища ріжних сторонництв. Однако всї годили ся в тім, що лише при конституцийнім покликаню нинїшної більшости або меншости до утвореня кабінету, можна розвязати теперішну кризу. Вправдї уважають они можливість співучасти ріжних сторонництв за виключену, але відповідно до бажаня монарха, брали би участь в заходах, стремлячих до полагодженя кризи.

Цїсар заявив на ново, що бажає розвязаня кризи в спосіб конституцийний, візвав мінїстрів, аби іменно з того взгляду ждали на его рішенє і дїлали в тім напрямі, аби тяжка криза не була ще більше утруднена непредвидженими обставинами. — Угорскі мінїстри ще вчера зараз по радї коронній, виїхали з Відня.

Перед радою коронною був на приватній авдиенциї у цїсаря президент угорского кабінету др. Векерле.

Про остаточний вислід ради пишуть віденьскі часописи, що не принесла она рішеня в справі кризи і лиш, як загально надїяно ся, потвердила лише ріжницї, які суть між Кошутом а Андрашим.

„Zeit" подає поголоску, що Андраши одержав від цїсаря обіцянку войскових концесий. Коли би та вість показала ся правдивою, то криза буна би скоро полагоджена, бо признанє войскових концесий причинилось би до сконсолідованя сторонництв, навіть і части партиї независимости, котрі утворили би правительственну партию. Однако ту поголоску треба приймити з застереженем. Поки що мінїстри удадуть ся до Будапешту, де згідно з бажанем

---

6)

Султаньский сивий.

Сьміховинка з войскового житя — Ліхдорфа.

(Дальше).

Майор прийшов вже був трохи до себе і міг вже навіть говорити.

— Ах — відозвав ся він слабим голосом, коли Тот увійшов — ах, ти прийшов подивити ся, що зі мною діє ся! Ой, зле любий друже, дуже зле! Як раз був тут полковник; казав менї, коли подужаю, подати ся о довший урльоп, він підопре мою просьбу. Ніби то я не знаю, чим то пахне! Моя кариера вже скінчена, а кому то завдячую? Лиш тій дїдьчій шкапі, тому Ахмедови.

— Подумай собі — сказав на то Тот — той сивий вернув назад до моєї стайнї. Що-ж я маю з конем зробити?

— Я того дійстно не знаю. Коли піду на пенсию, то менї коня не треба. А ти би не мав охоти купити собі Ахмеда від мене?

— Чому нї — сказав на то Тот — як би ти не за богато заправив за него. Ти одного разу згадував, що ставиш високу цїну на Ахмеда. Отже кілько би ти за него хотів.

— Вісїмсот риньских, він варт то між братями.

— Добре, — сказав на то Тот — не буду торгувати ся і пришлю тобі гроші нинї по полудни, отже справа залагоджена.

Майор Кернер був направдї рад, що позбув ся Ахмеда, а Тот із свого боку був також вдоволений тим купном, але ніхто вже не був так щасливий з того купна, як Ян. Він аж підскакував з радости, коли ляйтнант ему то сказав, взяв коня за шию і став его цїлувати, та аж не знав, що з ним робити. Тот побачивши таку велику радість, мусів мимоволї засьміяти ся.

По полудни хотів ляйтнант поїхати на Ахмедї і пішов до стайнї, але не застав там сивого; Паклевский пішов був з Ахмедом на прохід. Не маючи що иншого до роботи, пішов Тот до каварнї Фішера і застав там капітана з ґенерального штабу, Мілера.

— Чув ти вже про пригоду майора Кернера? — спитав він.

— А вже-ж, цїле місто говорить о нїй. Як же він має ся.

— Потовк ся страшенно і ледви чи буде міг дальше служити при войску. Я купив від него сивого і гадаю, що нашому майорови ледви чи коли буде коня потреба.

— Та й я так само думаю—сказав на то капітан і усьміхнув ся. — Той чоловік має рогате щасте зі своїм упадком. Старий сяк чи так хотів его вже давно спенсіонувати. Аж ось Кернера стрітило нещасте в службі, але щасте завело его на місце екзецирки. Дістане не лиш висшу пенсию, але по всїй імовірности ще в додатку і характер підполковника, шаржу, якої би нїколи не був дослужив ся.

— Так по правдї хиба ему поґратулювати — сказав Тот сьміючись.

— А вжеж, свою войскову кариеру не міг щасливійше закінчити. Але говорім о чім иншім. Чи знаєш вже, що слїдуючого понедїлка має ся відбути велика парада?

— Нї, того я ще не знав. Я вдячний тобі, що ти менї то сказав. Я веду перший ряд першої шкадрони а тепер не маю иншого коня як лиш того сивого і мого службового; отже буду мусів їхати на сім послїднім.

— Зроби так, товаришу. Той кониско, що скинув нинї рано майора Кернера в тревалий стан спочинку, звернув би зараз очи всїх на себе. А то не конче добре, бо чоловікови занадто приглядають ся. На парадї будуть дами в повозах, що цїлій справі надає особливої ваги. Їдь на своїм службовім а то могла би Герта задивити ся на сивого замість на їздця.

— Ти бо нинї якийсь докучливий.

— Деж там, менї то й не при голові. Але коли яко досьвідний і щирий приятель маю тобі дати якусь добру раду, то послухай ось таку: Розбий де який порядний склеп з цьвітами і пішли на весняну параду пару пишних китиць Єї Ексцеленциї і доньцї. Мусиш прецї раз вивести справу на чисту воду. Коли дами прийдуть з цьвітами на параду, то се буде для тебе очевидно найлїпшим знаком; коли же являть ся без цьвітів, то ти застановиш похід. На всякий спосіб будеш знати, як стоїш.

— Добре кажеш — сказав на то Тот — мушу раз цїлій справі конець зробити. Але від Герти не відступлю; так я вже собі постановив. Коли старий покаже ся неприступний, то я повішу шаблю на клинок і виступлю з вой-

цісаря будуть ся вести дальші переговори. Зачувати, що Векерле удержить ся ще при урядованю яких 6 до 8 тижднів.

Авдиенция ґр. Андрашого у цісаря тревала годину і три чверти. По авдиенциї заявив ґр. Андраши дневникарям, що не може уділити їх ніяких пояснень.

Цар Николай поїде з Александрова, граничної стациї російскої, через Німеччину дорогою на Познань і Франкфурт, відтак через француску територию на Ліон до Модени інкоґніто, в наслідок чого всякі урядові принятя властий німецких і француских відпадуть. Дня 23 с. м. прибуде цар рано до Бордонеккія в Италії. Там будуть его дожидати російский амбасадор в Римі кн. Долґоруков з секретарем амбасади та італіяньскі ґенерали Тромбі і Баратієрі, яко королівска депутация. В Бордонеккія всяде цар до окремого поїзду і прибуде того самого дня до Ракконідджі, де повитає царя король Віктор Емануель президент міністрів Джолітті і міністер заграничних справ Тіттоні. Дня 24 с. м. буде устроєне польоване а відтак принятє в замку в часть царя в присутности членів королівскої родини і представителів властий. Дня 25 с. м. відбуде ся друге польоване або прогулька самоїздами. Того дня вечером цар від'їде.

Новинки.

Львів, дня 21 жовтня 1909.

— **Іменованя і перенесеня.** Є. В. Цісар надав директорови II (німецкої) ґімназиї у Львові, Фердинандови Босєльови, титул правительственного радника. — П. Намістник яко президент гал. Дирекциї домен і лісів державних у Львові переніс: люстратора лісів Оттона Біхнера із Сніґниці до Львова а управителів лісів Бікт. Лобоса з Лопянки до Сніґниці, Ігн. Щербовского зі Львова до Небилова і Кар. Гаску зі Львова до Лопянки.

— **В справі податковій** подає ц. к. Адміністрация податків до відомости, що слідує: Відносно до оповіщеня ц. к. краєвої Дирекциї скарбу у Львові з дня 6 вересня 1909 Ч. 98.400/09 о виготовленю і предкладаню властям податковим I ої інстанциї виказів Б, В, Ґ до ужитку при вимірі податку особисто-доходового на рік 1910 подаєть ся сим додатково до відома П. Т. властителів домів і льокаторів, що в виказах форм. Б. В. і Ґ. належить подати мешканців, вглядно членів родини, їх занятє і місце замешканя після стану з днем 5 падолиста 1909 і викази ті предложити ц. к. Адміністрациї податків у Львові найдальше до 15 падолиста 1909 року.

Виказ Б має бути виповнений властителем дому винайманого — виказ В. чиншівниками, а виказ Ґ. властителями домів невинаймлених.

Ті самі викази повинні виготовити властителї гостинниць (готелїв) і домів заїздних що до тих осіб, котрі довше як 3 місяцї без перерви мешкають.

В який спосіб мають бути повисші викази виготовлені, вказують точно написи поодиноких рубрик і поясненя уміщені на 1 ій сторонї дотичних друків.

Бланкети тих виказів видає протокол подавчий ц. к Адміністрациї податків у Львові за зголошенем ся інтересованих безплатно.

— **З зелїзниці.** Дирекция зелїзниць державних у Львові подає до відомости: З причини переповненя стациї в Дрогобичи вдержує ся на 3 днї почавши від 21 с. м. надаване до тої стациї посилок цїловозових з виїмкою посилок поспішних, живих зьвірят, споживаних артикулів і посилок без оплати перевозового, а також експедицию посилок нафти цїлими ваґонами з Дрогобича.

— **З львівскої „Зорі“.** В недїлю 24 жовтня с. р. уряджує тов. „Зоря“ на дохід будови власної салї першу виставу „Невольник“, драматичні картини в 5 відмінах М. Кропивницкого — в салї тов. „Гвязда“ ул. Францїшканьска ч. 14. Початок о год, 7 вечером.

— **Репертуар руского театру в Тернополи.** Саля Міщаньского Брацтва. — Початок о 8 год. вечером. Білети продає Народна Торговля.

В суботу, дня 23 с. м. Cavalleria Rusticana, опера в 1 дїї Масканього, розпічне: „Романтичні“, комедия в 3 дїях Ростанда.

В недїлю, дня 24 с. м. „Чародїйка“ (Кума Марта), народна драма зі співами і танцями в 5 дїях Спяжиньского.

Ві второк, дня 26 с. м. „Зоряний вінець“, містерия в 3 дїях В. Пачовского, музика С. Людкевича.

— **Виганяв чорта а чорт его загнав.** Львівска полїция арештувала оногди Петра Лаврука — небесну птицю, що то нї оре нї сїє а збирає — котрий познакомившись з робітником зелїзничим Мартином Жачком, підняв ся за винагородою 200 К „вигнати чорта“ з хорої на умі жінки Жачка. Мантїй той через кілька днів пробовав вигнати чорта з нещасливої по доброму, а коли то не помагало забрав ся до чорта остро і побив бідну жінку ременем аж до крови та був би ще й дальше знущав ся над нею, як би сусїди не вмішали ся буля до того і не дали знатя полїциї, котра арештувала Лаврука і чоловіка нещасливої. З дальших доходжень показало ся, що Лаврук вже нераз займав ся „практикою лїкарскою“, котрої жертвою впало кілька осіб. Остаточно чорт загнав Лаврука до арешту, де посидить собі довший час.

— **Зловив ся.** Якийсь Райх властитель ювилерского склепу у Відни повідомив тамошну полїцию, що якісь злодїї добули ся до его склепу і вкрали ему 12.000 К. Показало ся однак, що було то обманьство, бо Райх намовив якогось Гальперна з Тернополя, щоби той вломив ся до его каси і в той спосіб удав рабунок. Райх хотїв в той спосіб вимантити суму асекурацийну але штука не удала ся і мантїя арештовано разом з его приятелем.

— **Пасажир під ваґоном.** В ориґінальний спосіб задумав якийсь чоловік відбути безплатно подорож з Парижа до Букарешту. І було би єму може й удало ся, як би той поїзд, котрим він їхав під ваґоном, не вертав був з Відня назад. З Амштеттен, в долїшній Австриї, доносять в сій справі що слїдує: Дня 19 с. м. в полудне прихоплено тут в експресовім поїздї, ідучім до Парижа, якогось чоловіка, котрий їхав в скрини під ваґоном реставрацийним і пересидів в ній вже три днї. Чоловік той хотїв дешевим способом дістати ся з Парижа до Букарешту і день перед тим о 6 год. вечером приїхав східним поїздом експресовим на дворець Західної зелїзниці у Відни та не ївши і не пивши нїчого, перележав в скрини під ваґоном, гадаючи, що той ваґон реставрацийний поїде з Відня просто до Букарешту. Нині однак той віз вертав назад з експресовим поїздом, котрий відходить з Відня о 9 год. до Парижа, а подорожний мимоволї був змушений вертати назад туди, звідки приїхав. В Амштеттен добачив его однак шлюсар, котрий ревідував ваґони і витягнув того чоловіка із скрині. Незнакомий був цїлий чорний від саджі і страшенно нужденний. Коли его покріпили в реставрациї на двірци, відослали поїздом особовим назад до Відня.

— **Дрібні вісти.** В Чесанівщині при виборах до ради повітової з курні сїльскої вибрано дня 12 с. м. 104 голосами против 52, дванайцять Русинів, з тих 7 з інтелїґенциї і 5 селян. — Рекрут 19 пп., Іван Хованець, не може привикнути до касарні і в недїлю о

ска та вийду так з під его власти. Ми постановили собі побрати ся навіть против волї батька; послїдна стріча в театрі довела до такої постанови.

— Ну, так. Всеж-таки лїпша якась постанова як ніяка. Чи она добра, о тім далось би поговорити.

— Знаєш що, капітане, менї тота парада в теперішну пору дуже опротявна. Поминувши вже зовсім то, що маю клопіт з кіньми — якийсь внутрішний голос каже менї, що надходячі події мабуть не конче будуть для мене приятні, я прочуваю якесь нещастє або щось такого. Я вдячний тобі, що ти з мене сьмієш ся.

— Прочутя не мають у мене ніякого значіня — сказав на то капітан і здвигнув плечима.

— Правда, правда, що то дурнота — сказав Тот — але то не зміняє річи. Я хотїв би, щоби тота парада вже минула! В понедїлок покидає мене також мій дотеперішний послугач, славно звістний Ян Паклевский, котрий через три роки своєї служби майже нічого не робив. Менї жаль того чоловіка, він так добре справував ся у мене і не дав менї нїколи причини жалувати ся на него. Що той бідачиско вдіє, коли піде з войска?

— Не суши собі голови своїм послугачем Войско то не добродїйне заведенє. Вояк нас лиш доти обходить, доки носить мундур на собі. Але мушу вже іти, бо маю ще нині богато роботи а завтра до схід сонця треба вже бути на кони, бо маємо вправу в бриґадї.

Оба приятелї подали собі руки і розійшли ся; аж на великій парадї мали знов побачити ся.

5.

Надійшов день великої паради, котрої многі так побоювали ся. Ледви ще зачало було з'оріти, як в касарни зробив ся вже був рух, полк вже давно перед назначеним часом сидів на кони, вахмайстри оглядали кождого мужа окремо ще раз зі всею основностию, відтак оглядали его низші офіцири, відтак рітмайстер а опісля ще раз майор — отже мусїло все бути в як найбільшім порядку.

Така велика войскова парада нагоняє завсїгди немало страху; у воздусї висить ніби грізна туча а цїлий воздух наповнений електричностию. Полки сходять ся на місци паради, де вже офіцири ґенерального штабу визначили місця, на котрих мають уставляти ся поодинокі віддїли а войско машерує на своє становище. Напряи, відступи мусять бути на волос докладні а найстарші та найзгіднїйші капітани зачинають нараз так рушати ся, що аж лячно робить ся. І без того богатий словар войскової лайки в день паради збогачує ся завсїгди досить значно і ніхто не забезпечений від того, щоби не дістав якої „чуцівки“.

Точність, як звістно, єсть сьвятим обовязком вояка, нехай він собі буде чи то польний маршалок, чи простий інфантерист. Точно з ударом осьмої години показала ся на овидї громадка сьвітлих їздців, то був комендант корпуса зі своїм штабом.

Комендант корпуса переїхав ся вздовж фронту установленого войска а відтак дав приказ до дефіляди. Висші офіцири уставили ся з лївого боку команданта а дами в своїх возах з правого.

Еластичним одномірним кроком перейшла насамперед піхота, відтак слїдували стрільцї, котрі в своїх сірих мундурах і в капелюхах з перами презентували ся дуже добре. За ними дуднїла артилерия кольонними по чотири а чотири пушки побіч себе; за нею у віддалї пятьдесять кроків слїдувала кавалерия.

Після старого звичаю, скоро зачала дефілювати кавалерия, заграла музика сабавдского марша; той звичай водить ся майже вже триста літ. Лайтнант Тот яко проводир першого цуґу першої шкадрони станув на самім передї полку. Він їхав на сивім арабскім кони і побачив з радостию вже здалека, що Герта явила ся з китицею цьвітів, котру він її був післав. На трийцять кроків перед командантом корпуса стиснув полковник свою коняку острогами і чвалом під'їхав до ґенерала з боку; Тот остав ся сам один на чолї полку гусарів, котрий дефілював кроком.

Саме перед музикою Ахмед нараз став неспокійний. Кониско прищулив уха, надув ніздря, щоби глубоко відотхнути і пишним довгим хвостом зачав бити ся по боках. Не зважаючи на волю свого їздця, підняв ся сивий на заднї ноги і зачав зовсім правильно до такту музики танцювати.

(Дальше буде).

12 год. в ночи втік з касарні, але надумав ся і ві второк рано о 10 год. явив ся знову і зголосив ся до служби, однак вечером роздумав ся і втік ще раз. — Служниця др. Ад. Полячка ідучи з білем до маґлю, згубила на ул. Пекарскій 11 столових сервет. — На валах Гетманьских знайдено ніклевий годинник з ланцушком і компасом. — До помешканя п. Волод. Буковского, при ул. Земяльковского ч. 6 добули ся в білий день злодії і забрали біле, одіж, постіль, словом все крім меблів, наробивши шкоди на звиш 500 К. — В кригарни Гешелеса вкрадено п. Берті Япольскій торбинку з полярессом, в котрім було 105 К. — Румуньскі студенти на черновецкім університеті зробили демонстрацию против професора Мільковича, котрий сего року обняв катедру історії Румунії. Румунам неподобало ся, що сю історию буде викладати професор Русин а не Румун. — Трибунал адміністрацийний у Відни рішив, що в Тернополи мають відбути ся нові вибори до ради громадскої зі всіх трох тіл виборчих.

— **Про просьвітну роботу в Золочівщині** доносять до „Діла“: Золочівска філія „Просьвіти“ проявляє сего року інтензивну діяльність. Від марта доси переведено 50 люстраций читалень головно силами виділу філії, заложено 5 нових читалень та закуплено скіоптікон для популярних відчитів по селах. Нема неділі ні сьвята, щоби кілька фір золочівскої інтеліґенциї не роз'їздило ся по читальнях філії. Від двох неділь відбуває ся заходами філії курс крамарско-касовий і має 20 участників, а потрева до 28 с. м. Курс провадить урядник „Просьвіти“ Ярослав Литвинович.

Головним ініциятором сеї інтензивної роботи в повіті є теперішний голова філії „Просьвіти“ п. Михайло Галущиньский: він обудив дрімучий доси повіт та покликав до житя богато нових институций в Золочеві, як Народний дім, філію Товариства Педаґоґічного, міщаньске товариство „Родину“ і и. На жаль щирий сей діяч покидає Золочівщину та переносить ся до Рогатина, куди его покликано на управителя приватної руської ґімназії. Золочівска громада, оцінюючи заслуги та роботу п. Галущиньского, уладила ему в суботу дня 16 с. м. пращальний вечер в комнатах Бесіди, де зійшли ся всі місцеві патриоти.

Дня 18 с. м. з'їхали ся делеґати всіх читалень „Просьвіти“ і політичні орґанізатори, щоби попрашати ся зі своїм пятилітним провідником. При битком набитій сали пращано простими, але щирими словами уступаючого професора. Насамперед радник Балтарович вказав на заслуги пана Галущиньского для Золочівщини. Опісля промовляли заступники Олесьчини і Зборівщини та академічної молодіжи. Особливо зворушаюча була хвиля, коли виступив селянин Черепок та іменем батьків, котрі мають дітий в бурсі, що доси оставали під управою пана Галущиньского, промовив до него простими словами: „Дякуємо Тобі за те, що Ти дбав про наші діти, старав ся, щоби їм не було голодно ні холодно, щоби з них вийшли порядні люди“. Зі слезами в очах вислухав проф. Галущиньский тих щирих слів. Зворушеним голосом дякував він зібраним за щире приняте та зладжену ему овацию. Запевняв, що ся хвиля остане на все в его памяти; а щоби лишити по собі ще й матеріяльний знак в Золочеві, з'обовязує ся зложити до року 500 корон на будову нової бурси „Просьвіти“ в Золочеві. По пращаню відфотоґрафовано всіх участників того сьвяточного дня, котрий довго остане милим спомином в памяти Золочівщини.

Телеґрами.

Відень 21 жовтня. Є. В. Цісар приймив нині на окремій авдиенциї російского шефа ґенерального штабу 14 люблянського корпуса Федорова.

Будапешт 21 жовтня. Кошут конферував нині з президентом Юштом і иншими визначними членами парляменту, котрих хоче позискати, щоби були спокійні аж до хвилі, коли появить ся рішене Монарха.

Білград 21 жовтня. Міністер справедливости Рібарач подав ся до димісиї.

Атини 20 жовтня. Кн. Юрий повідомив телеґрафічно міністра маринарки, що складає уряд контрадмірала грецкої маринарки.

Рим 20 жовтня. „Tribuna“ заперечує донесене, мов би відрочене приїзду канцлєра Бетман-Гольвеґа до Риму мало якийнебудь підклад політичний.

Одеса 21 жовтня. Цар приїхав вчера перед полуднем до Одеси на яхті „Штандарт“. Єго повитали власти войскові і цивільні та молодіж шкільна. Опісля поїхав цар на дворець а звідси вибрав ся в дальшу дорогу.

Мадрид 21 жовтня. В палаті послів прийшло до острої перепалки межи пос. Моретом а міністром справ внутрішних. Міністер виступив остро против праси, що викликало бучу на лавах опозициї та заявив, що не уступить мимо насильств. Буча ставала щораз більша а президент не міг завести спокою. Міністер заявив, що недопустить до заповіджених маніфестаций. З причини великої бучі президент перервав засідане.

Москва 21 жовтня. На послїднім засіданю з'їзду октябристів ухвалено резолюцию, жадаючу знесеня в цілій Росиї станів військових.— На з'їзді монархістів, коли піднесено проект виступленя з петициєю, щоби дума була лиш дорадною а не законодатною, запротестував против того Пуришкевич, котрому скрайна фракция висказала по тій причині своє невдоволене.

Курс львівский.

Дня 20-го жовтня 1909.	Платять K c	Жадають K c
I. Акциї за штуку		
Банку гіпот. гал. по 200 зр.	628 —	638 —
Банку гал. для торгов. по 200 зр.	402 —	412·—
Зелїз. Львів-Чернів.-Ясси	557 —	565 —
Акциї фабр. Липиньского в Сяноку	410 —	—·—
II. Листи заставні за 100 зр.		
Банку гіпот. 5% преміов.	109 70	110 40
Банку гіпот $4^1/_2$%	99 10	99 80
$4^1/_2$% листи застав. Банку краєв.	100·—	100 70
4% листи застав. Банку краєв.	94 40	95·10
Листи застав. Тов. кред. 4%	96·—	——
„ „ 4% льос. в $41^1/_2$ літ	96·—	——
„ „ 4% льос. в 56 літ.	93·30	94·—
III. Облїґи за 100 зр.		
Пропінацийні гал.	97 20	97 90
Облїґи ком. Банку кр. 5% II. ем.	—·—	—·—
„ „ „ „ $4^1/_2$%	99 80	100·50
Зелїз. льокаль. „ 4% по 200 кор.	93 30	94·—
Позичка краєв. в 1873 р. по 6%	—·—	——
„ „ 4% по 200 кор	94 30	95·—
„ м. Львова 4% по 200 кор.	93·30	94·—
IV. Льоси.		
Міста Кракова	116 —	122·—
Австрийскі черв. хреста (Курс віденський)	56 60	60·60
Угорскі черв. хреста	36·50	38·50
Італіянь. черв. хр. 25 фр.	—·—	—·—
Архік. Рудольфа 20 кор.	67·50	73 50
Базиліка 10 кор.	22·50	24·50
Joszif 4 кор.	8·25	9·50
Сербскі табакові 10 фр.	9·50	11·—
V. Монети.		
Дукат цїсарский	11·36	11·40
Рубель папировий	2·55	2·56
100 марок німецких	117·40	117·60
Доляр американьский	4·80	5·—

Рух поїздів зелізничих

обовязуючий з днем 1 мая 1909 р. після часу середно-европейского.

Замітка. Поїзди косьпішні визначені грубим друком. Нічні години від 6·00 вечером до 5·59 рано суть означені підчеркненєм чисел мінутових.

Приходять до Львова

на головний дворець:

З Кракова: 2^{30}, 5^{50}, 7·25, 8^{55}, 9·50, 1·10*), **1·30**, 5·45, 8^{40}, 9^{50}.
*) З Тарнова.
З Підволочиск: 7·20, 12·00, 2^{15}, 5·40, 10^{30}.
З Черновець: 12^{20}, 5^{45}*), 8·05, 10·30*, 2^{05}, 5·58, 6^{40}, 9^{30}.
*) Із Станиславова. *) З Коломиї.
Зі Стрия: 7·29, 11·45, 4·25, 11^{00}.
З Самбора: 8, 9·57, 2, 9^{00}.
З Сокаля: 7·10, 12·40, 4·50.
З Яворова: 8·05, 5.

На „Підзамче“:

З Підволочиск: 7·01, 11·40, 2, 5·15, 10^{12}.
З Підгаєць: 10·54, 7·26 *), 9·44, 6·29 *), 11^{55} *).
*) З Винник.

На дворець „Львів-Личаків“:

З Підгаєць: 10·38, 7·10*), 9·28, 6·13*), 11·39 *).
*) З Винник.

Поїзди льокальні.

З Брюхович:
що дня: від $^1/_5$ до $^{30}/_9$ 8·15, 8^{20}
„ $^1/_6$ до $^{30}/_9$ 3·27, 9^{35}
„ $^1/_7$ до $^{30}/_9$ 5·30.
в неділі і р. к. сьвята: від $^1/_5$ до $^{31}/_5$ 3·27, 9^{35}.
З Янова:
що дня: від $^1/_5$ до $^{30}/_9$ 1·15, 9^{25},
в неділі і р. к. сьвята: від $^2/_5$ до $^{12}/_9$ 10·10.
Зі Щирця: в неділі і р. к. сьвята від 30/5 до 12/9 10^{15}.
З Любіня: в неділі і р. к. сьвята від 16/5 до 12/9 11^{45}.
З Винник що дня 3·44.

Відходять зі Львова

з головного двірця:

До Кракова: 12^{45}, 3^{50}, 8^{25}, 8·40, 2^{45}, 3·30*), 6^{12}, 7, 7·35, 11·15.
*) до Ряшева.
До Підволочиск: 6·20, 10·40, **2·16**, 8^{00}, 11^{10}.
До Черновець: 2^{50}, 6·10, **9·10**, 9·35, **2·23**, 2·50*), 6^{00}*), 10·38.
*) до Станиславова, *) до Коломиї.
До Стрия: 7·30, 1·45, 6^{55}, 11·25.
До Самбора: 6, 9·05, 3·40, 10^{45}.
До Сокаля: 6·14, 11·05, 7^{10}, 11^{35} *)
*) до Рави руск. (лиш в неділї).
До Яворова: 8·20, 6^{30}.

З „Підзамча“.

До Підволочиск: 6·35, 11, **2·31**, 8^{29}, 11^{32}.
До Підгаєць: 5·35*), 6·12, 1·30*), 6·30, 10·35*).
*) до Винник.

З „Львів-Личаків“.

До Підгаєць: 5·53*), 6·32, 1.49*) 6·50, 10^{54}*).
*) лиш до Винник.

Поїзди льокальні.

До Брюхович:
що дня: від 1/5 до 30/9 7·21, 3·45.
„ 1/6 до 30/9 2·30, 8^{34}.
„ 1/7 до 31/8 5·50.
в неділї і р. к. сьвята від 1/5 до 31/5 2·30, 8^{34}.
від 1/6 до 30/9 12·41.
від 1/7 до 31/8 9·—
До Янова: що дня від 1/5 до 30/9 10·10, 3·37.
в неділї і р. к. сьвята від 2/5 до 12/9 1·35.
До Щирця: в неділї і р. к. сьвята від 3/05. до 12/9 10·35.
До Любіня: в неділї і р. к. сьвята від 16/5 12/9 2·15.
До Винник що дня 5^{30}.

За редакцию відповідає: **Адам Креховецкий.**

ОГОЛОШЕНЯ.

КНИЖКИ
на нагороди пильности

Книжки рускі а також і польскі апробовані Вис. ц. к. Радою шкільною можна замовляти в рускім Товаристві педаґоґічнім улиця Сикстуска ч. 47, в книгарни Науков. Товариства ім. Шевченка у Львові Ринок ч. 10 і в склепі Тов—а Взаїмної помочи учительскої в Коломиї (Народ. Дім) і у всіх книгарнях в краю.

I. Образкові книжочки для дїтий.

Дїтвора, опр. 1 К.
Зьвірята домашні, опр. 80 с.
Приятелї дїтий, опр. 1·20 К.
Ах, яке хороше, опр. 2 К.
Для розривки, опр. 1·20 К.
Око в око 1 К.
Крізь трав килими 1 К.
З Царства зьвірів, опр. 1·50 К.
Лїтною порою, опр. 150 К.
Дїточі вигадки опр. 1·50 К.
Від весни до весни, опр. 2 К.
Веселий сьвіт 60 с.
Дикі зьвірята в образках і віршах, 60 с.
Книжочка Стефуні 60 с.
Мамин дарунок 60 с.
Приятелї чоловіка 60 с.
Татів дарунок 60 с.

II. Ілюстровані байки та оповіданя.

Казки народні, ч. I. і II. бр. по 50 с., опр. 70 с.
Казки народні, ч. I. і II. разом опр. 1·30 К.
Мірон: Пригоди Дон Кіхота, бр. 80 с., опр. 1·10 К.
Казки братів Ґрімів, бр. 50 с., опр. 70 с.
Др. М. Пачовский: Народні думи, ч. I. бр 40 с., опр. 60 с.
Др. М. Пачовский: Народні думи, ч. II. бр. 55 с., опр, 80 с.
Др. М. Пачовский: Народні думи, ч. I. і II. разом опр. 1·30 К.
Ґете-Франко: Лис Микита, трете нове видане бр. 1 К, опр. 1·30 К.
Робінзон великий ілюстр., бр. 1·80 К, опр. 2·20 К.
Житє і слава Тараса Шевченка, образок сценічний, бр. 30 с.
Калитовский: Подорож сьв. Николая, драма тична гра, бр. 20 с.
Ілля Кокорудз: Спомини з Атен з ілюст. бр. 1·80 К, опр. 2·10 К.
Свен Гедін: Крізь пустині Азиї. ч. I. бр. 1 К, опр. 1·30 К.
Свен Гедін: Крізь пустині Азиї ч. II. бр. 1 К, опр. 1·30 К.
Свен Гедін: Крізь пустині Азиї, ч. III. бр. 1 К, опр. 1·30 К.
Свен Гедін: Крізь пустині Азиї, ч. IV. бр. 2 К, опр. 2·30 К.
Билина про Ілію Муромця і єго славні подвиги, бр. 16 с.

III. Книжки для шкільної молодїжи і для народу.

Молитвенник народний, нове розширене видане по 50, 70 с. і 1 К.
Китиця желань, нове розширене видане, бр. 40 с., опр. 60 с.
Т. Шевченко: Кобзар для дїтий, (друге попр. видане) бр. 30 с.
Гордієнко: Картагинцї і Римляне, бр. 40 с., опр. 60 с.
Мальота: Без родини, нове видане, бр. 80 с., опр. 1·10 К.
Днїпрова-Чайка, Коза-Дереза (дїточа оперетка) 1 К.
Др. О. Макарушка: Короткий огляд руско-україньского письменства від XI.—XVIII. столїтя, бр. 40 с., опр. 60 с.
Тарас Шевченко: Кобзар, бр. 2 К, опр. 2·50 К, опр. в пол. 2·70 К.
Др. Ів. Франко: Коли ще зьвірі говорили, бр. 80 с., опр. 1·10 К.
В. Лебедова: Малі герої, бр. 50 с., опр. 70 с.
Ів. Спілка: На чужинї, бр. 40 с., опр. 60 с.
О. Катренко: Оповіданя, бр. 40 с., опр. 60 с.
Василь В—р: Подорож до краю лїліпутів, бр. 50 с., опр. 70 сот.
А. Кримский: Переклади, бр. 40 с., опр. 60 с.
Образки з історії України-Руси, бр. 50 сот.
Стефан Пятка: На прічках, бр. 30 с., опр. 50 с.
Марта Борецка, трете видане, бр. 50 с., опр. 70 сот.
Гр. А. Толстой: Казки, бр. 40 с., опр. 60 с.
О. Кониский: Поеми, бр. 30 с., опр. 50 с.
М. Вовчок: Інститутка, бр. 40 с., опр. 60 с.
Дивні пригоди Комаха Санґвіна і, бр. 48 сот.
Малий сьпіваник, бр. 20 с., опр. 34 с.
Клявдия Лукашевич: Серед цьвтів, ком. в 2. діях, бр. 14 с., опр. 30 с.
Е. Ярошиньска: Друга китичка для малих дівчат, бр. 20 с., опр. 40 с.
Шекспір в повістках, бр. 30 с., опр. 50 с.
Королевский: Дві могилї, бр. 18 с., опр. 32 с.
Анґлїйскі казки, бр. 24 с., опр. 40 с.
Е. Ярошиньска: Повістки, бр. 24 с., опр. 40 с.
Віра Лебедова: Мами, бр. 20 с.
Др. І. Франко: Абу Казимові капцї, бр. 60 с., опр. 90 с.
Збиточник Гумфрі (з анґлїйского), бр. 70 сот. опр. 1 К.
Робінзон великий, бр. 1·50 К, опр. 1·80 К.
А. Глїбів: Байки, бр. 10 с.
Історія куска хлїба (з французского), бр. 50 с., опр. 70 с.
Збірка оповідань, бр. 40 с., опр. 60 с.
Кіплінґ: В Джунґлях, бр. 1 К, опр. 1·30 К.
К. Гриневичева: Леґенди і оповіданя, бр. 30 сот., опр. 50 с.
І. Б. Дноножний зьвір, бр. 40 с., опр. 60 сот.
За Амічісом, переклав В. Шухевич: Записки школяря, бр. 40 с., опр. 70 с.
Джонатан Свіфт: Подорож Ґулївера до краю великанів, бр. 50 с., опр. 70 с.
Е. Ярошиньска: Заповіт (збірка оповідань), бр. 30 с., опр. 50 сот
Уличник (з французского, перекл. А. Крушельницкий), бр. 1·10 К, опр. 1·40 К.
В. Чайченко: Олеся, бр. 10 с.
О. Федькович: Вибір поезий, додаток до ч. 24 „Дзвінка".
„Дзвінок", брошуровані річники по 4 К.
„Дзвінок" „ „ з р. 1906 і 1907 по 6 К.
Японьскі казки, бр. 30 с.
Сору Кру, бр. 30 с., опр. 50 с.

З друкарнї В. Лозиньского під зарядом І. Недопада. (Телефон ч. 527).